

AML/WWFT

Extreme derisking, afscheid van alle rechtspersonen bij DeGiro!

Gisteren ontving ik een e-mail van DeGiro waarin werd aangegeven dat de cliëntenovereenkomst die mijn persoonlijke holding heeft bij DeGiro wordt beëindigd.

DeGiro geeft aan dat ze in 2018 al gestopt zijn met het toevoegen van nieuwe zakelijke klanten. Ze hebben nu ook besloten met het stoppen van aanbidding van diensten aan bestaande rechtspersonen.

Er wordt dus niet een op risico gebaseerd cliëntenonderzoek uitgevoerd, deze derisking strekt zover dat rechtspersonen in het algemeen niet meer bij DeGiro een beleggingsrekening kunnen aanhouden.

Een aantal jaar geleden heb ik op verzoek van DeGiro voor mijn holding nog een Leinummer moeten aanvragen en ik heb altijd volledig voldaan aan alle verklaringen die men wilde hebben zoals ubo en de herkomst van de middelen. Bij deze holding is het supereenvoudig en is het volstrekt transparant waar de middelen vandaan komen, maar dit doet het allemaal niet ter zake.

Als je verwacht dat deze uitwassen van het Anti Money Laundering-beleid tot een ander gezichtspunt bij de wetgever zullen leiden, kom je van een koude kermis thuis: zie onder andere de plannen die in Europa op dit vlak worden ontwikkeld.

Waar zijn we met z'n allen mee bezig?

De Wet ter voorkoming van witwassen en financiering van terrorisme (WWFT) is in strijd met de trias politica. De WWFT-plichtigen moeten opsporen en recht doen, door te melden/dienst te weigeren. Het is in strijd met de beginselen van ons Nederlandse strafrecht, namelijk dat niemand gehouden is om aan zijn eigen veroordeling mee te werken. En dat iedereen onschuldig is, tenzij de rechter op grond van onomstotelijk bewijs het tegendeel vaststelt.

In de WWFT is iedereen verdacht en moet bewijzen dat hij onschuldig is.

Opsporing behoort een overheidsmonopolie te zijn:

Ga naar het Handelsregister, schrijf je onderneming in en jij krijgt een KvK-nummer. Ga naar de belastingdienst, geef op dat je wilt ondernemen en je krijgt een btw-nummer. No questions asked. Beiden overheid.

Ga vervolgens naar de bank om een bankrekening te openen voor jouw onderneming en WWFT kicks in.

Ben je succesvol en wil je vervolgens je eenmanszaak inbrengen in een B.V., ga naar de notaris en WWFT kicks in again.

Vervolgens moet die B.V. ook een bankrekening hebben en WWFT kicks in nog een keer.

Bij ABN-AMRO werken 8.000 mensen op de afdeling compliance. Dan zullen Rabo en ING daar aardig bij in de buurt komen. En de kleine banken zullen wat minder mensen op die afdelingen hebben rondlopen.

Hebben we wel eens stilgestaan dat de rekening die hier aan hangt, door het bedrijfsleven en de particulieren wordt betaald? 20.000 mensen met een gemiddeld loonkostenplaatje van € 40.000 = € 800 mio per jaar.

Als we ook nog even kijken naar de boetes die worden opgelegd bij overtredingen van de WWFT gaat dit om meer dan een miljard per jaar.

Hebben we wel eens stilgestaan bij de gevolgen van derisking?

Hele groepen en branches blijven (straks) verstoken van een bankrekening en bij DeGiro zelfs alle rechtspersonen. Dat betekent niet dat die groepen verdwijnen, ze zullen genoodzaakt zijn andere wegen van betaling/belegging te zoeken.

Als je dergelijke lasten oplegt en dergelijke inbreuken op grondrechten maakt, zou je dan ook niet moeten nagaan of het de opsporing bevordert en criminelen dwarsboomt?

Vooralsnog lijkt het er niet op dat de rede indaalt. Instanties als FATCA en dergelijke en de EU willen de regels alleen maar verscherpen.

Je kunt er op wachten dat de supermarkten bij de kassa een onderzoek moeten instellen naar de herkomst van de middelen van hun klanten.

En dan? Als die middelen afkomstig zijn van een misdrijf, dan maakt de supermarkt zich schuldig aan heling of schuldwitwassen.

Dit soort wetgeving leidt tot de fundamentele vraag: mag een (vermeende) crimineel nog een brood kopen of boodschappen doen? Mag hij dat alleen betalen uit de middelen die niet door een misdrijf zijn verkregen? En wat als hij al is veroordeeld en zijn straf heeft gehad, mag hij dan wel weer boodschappen doen?

En realiseren wij ons dat de mensen die door de weeks bezig zijn met witwasbestrijding en het ontwerpen van dit soort regels in het weekend ook af en toe een pilletje of lijntje nemen om de sleur te doorbreken en dus mede bijdragen aan de instandhouding van de criminele keten?

Herbezinning

Dit vraagt om een grote herbezinning op straf, schuld, legalisering van drugs en witwasbeleid en over de vraag wat terrorismefinanciering is.

Je kunt er ook op een andere manier naar kijken:

De overheid verzaakt één van zijn primaire taken, namelijk de maatschappij te behoeden voor crimineel gedrag.

De overheid blaast hoog van de toren en zegt: kijk eens hoe goed wij onze criminaliteitspreventie hebben ingericht: wij hebben het bij het bedrijfsleven neergelegd. En in een bijna onhoorbaar fluisterzinnetje daar achteraan: wij hopen dat het bedrijfsleven hier verder niets mee doet want het moet natuurlijk niet zo zijn dat dit een lastenverhoging met zich brengt. Als achteraf blijkt dat het bedrijfsleven een crimineel/witwasser/terrorist geholpen heeft, dan knopen we de schuldigen op met negatieve publiciteit en draconische boetes.

(Nee niet die criminelen) maar de mensen bij de bank, de makelaar, de autodealer, de juwelenhandelaar of bij de notaris. En vervolgens kan de overheid aan Europa en de Fatca laten zien hoe goed wij het geregeld hebben en er bovenop zitten.

Het is m.i. gewoon onrechtmatige wetgeving en druist in tegen grondrechten en AVG en dergelijke.

Van Gangster Paradise naar Lawyers Paradise...